

Peter Hicinger.

(Spisal *Ź. Benkovič.*)

Svoja naj slava
Staremu bode!
Nič se ne znižaj
Novega vrednost!

Hicinger.

Čitatelj gleda tukaj pred seboj telesni obraz zaslužnega slovenskega moža iz naše preteklosti, moža, čegar ime je pač marsikomu znano, čegar spominu pa se je delala in se še dela velika krivica, ker ga tisti, ki so ga sodili, ali niso poznali ali pa prav poznati niso hoteli. Izražala so se o njem najrazličnejša, celó nasprotujoča si mnenja. Vse to spričuje, da je mož kaj zanimiva osebnost v naši zgodovini. Trditi smem celó, da je on nekaka tipična prikazen v dobi našega narodnega probujenja. Zato je zaslužil v polni meri, da se podá vendar jedenkrat pristna slika njegove blage duše in se mu vrne žaljena čast.

I.

Peter Hicinger se je porodil v Tržiču na Gorenjskem dné 29. rožnika l. 1812. Oče mu je bil nogovičar Mihael Izinger (sic!), mati pa Uršula Poprian. (Tudi Peter se je do

„Dom in svet“ 1898, št. 4.

svojega vstopa v semenišče beležil „Izinger“, poslej pa Hitzinger in Hicinger.)

Njegova rodbina je prišla na Kranjsko s Tirolskega. Bila je baje po rodu celó plemenita, a oče je potujoč izgubil dotične dokumente. Vseh otrok sta imela sedem, dva sinova in pet hčerá, izmed katerih sta dve postali redovnici-benediktinki v Trstu.

Učil se je najprej domá v Tržiču pri duhovniku T. Jeseničarju, nižjo gimnazijo je zvršil v Novem mestu, višjo pa v Ljubljani. Tukaj je dovršil tudi bogoslovne nauke in bil 2. vel. srp. l. 1835. posvečen v duhovnika. Služil je potem kot kapelan tri leta v Kamni gorici, sedem let in sedem mesecev (leta 1838.—1846.) v Mokronogu, nekoliko nad jedno leto v Dobu. Dné 1. malega srpana l. 1847. je šel kot

samostojen dušni pastir ali lokalist na majhno župnijo Podlipo pri Vrhniki, odtod pa dné 6. vin. l. 1859. kot župnik in dekan v Postojno.

Dasi je bil rodom Nmec, priljubila se mu je slovenščina zlasti na višji gimnaziji, kjer je imel za slovenščino prof. M. Čopa. Še bolj sta ga vnela v semenišču profesor dr. Jakop Zupan in Metelko.

Peter Hicinger.